

OTUZ BİN DİNAR

Süheyla kendi eşinden hamile olmuştu fakat bilmiyordu. Birkaç ay geçtikten sonra hamileliği belli olmaya başlamıştı. Kocasını Ferruh'un, karnında bir cenin varken kendisini bırakıp cihat sahalarına gitmesi, acısının üzerine bir acı kattı. Karnında taşıdığı bu ceninin doğunca babasını görüp görmeyeceğini, savaş sahalarının eşinin geri dönmesine izin verip vermeyeceğini bilmiyordu. Ferruh eşine otuz bin dinar verip dönünceye kadar emanet etmişti.

Süheyla bebeğini doğurmuş, günler geçmişti... Bebeği (Rabia) yavaş yavaş yürüyen bir çocuk olmuştu. Süheyla'nın tek derdi onu yetiştirmektir. Hayattan kısmeti olarak buna razıydı. Çocuk büyümüş ve onun elindeki para azalmaya başlamıştı, o ise sabredip bekliyordu. Kocasının verdiği emanete elini uzatmazdı ki elinde hiçbir şey kalmadı. O, çocuğuyla darlığa sabredip aç karnına yatırmış. Derken durumun zorluğu onu Ferruh'un bıraktığı emaneti çıkarmaya sevk etmiş. Yirmi yedi yıl geçtikten sonra, Allah, Ferruh'un Allah'ın Resulü'nün Medine'sine geri dönmesini nasip etti. Onun ailesi, insanların en hayırlısının yanına yerleşiyordu. Ferruh, Medine'ye girer girmez ilk olarak Peygamber'in (s.a.v.) camiine girdi.

Ravza'da namaz kılp Peygamber'e selam verdikten sonra etrafına baktı ki kocaman bir ders halkasının içerisinde sarıklar kalabalıktı ve uzanıp halkanın sahibinin yüzünü görmek istedi, göremedi. Onu tanımadan da dinlemeye başladı. Harika bir şey dinlemişti ama Ferruh sözleriyle kalbini esir eden hocayı görememiş ve kim olduğunu bilememişti. Yanındaki birine yönelip "az önceki halkanın sahibi kimdir?" diye sordu. Adam ona bakıp, "Tanımıyor musun! Rabeturra'i tanımıyor musun? Ey adam sen nerelisin?" diye sordu. Ferruh adama dedi ki, "Ben yabancıyım, şimdi geldim, acaba bu Rabeturra kimdir?!"

"Bu memleketin alimi ve imamıdır. Bu Malik, Süfyan es-Sevri, Şube ve el-Leyis bin Sa'din hocasıdır."

Ferruh camiden ayrıldı. Zaten onun evi camiden uzak değildi, çok geçmeden evine vardıkten sonra kargısı elinde, atından inip evine girmeden önce, gençliği tam bir delikanlıyı eşi Süheyla'nın uğurlayıp içeri girdiğini, kapıyı da kapadığını gördü. Kanı kaynayıp çılgınca bağırarak gence doğru yaklaştı, kapıdan uzaklaştırarak eve girmek istedi. Genç bu davranıştan şaşırıp bağırarak, "Ey Allah'ın düşmanı! Evime mi saldırıyorsun!" dedi.

"Hayır, Allah'ın düşmanı sensin." dedi, "Asıl sen evime saldırıyorsun!"

Gürültü fazla olunca, etrafları kalabalık oldu. İnsanlar Malik'in (Malik bin Enes) onlara doğru ilerlediğini görünce sustular. Malik, "Ey şeyh, bu evden başka yerin var mı?" diye sordu.

Yaşlı adam:

"Bu benim evim, ben Ferruh'um, falan oğlunun mevlasıyım..!" diye karşılık verdi.

Ferruh'un eşi bu sözlerini duyunca dışarı çıktı, "Bu benim kocam, bu da benim evladım. Ben hamileyken onu bıraktın!" dedi ve hepsi kucaklaşarak ağladı. Ferruh, eve girip Rabie çıktıkten sonra, eşile baş başa kalınca ona dedi ki:

- "Al sana, işte bu dört bin dinar, sendeki parayı da çıkar, artık zengin olduk Süheyla! Neye telaşlanıyorsun? Parayı çıkaramaz mısın?"

- "Resullullah'in camisinde namaz kılmadın mı Ferruh?" dedi hanımı.

المسابقة الدولية الخامسة في اللغة العربية

5th INTERNATIONAL ARABIC COMPETITIONS

5. ULUSLARARASI ARAPÇA YARIŞMALARI

“Evet, orada namaz kıldım, enteresa oldu” gördüm de; Rabieturrei adlı adamdan sözler dinledim ki bu sözler gibisini hiç kimsenin söylemeyeceğini sanmazdım. Vallahi sanki Peygamberlerin sözleri gibiydi, hayatımı ilim öğrenmeden geçirdiğime de pişman oldum.” dedi.

-“Peki, onun gibi biri için her şeyini kaybetse sevinir misin?” diye sordu, onun hanımı.

-“Evet, buna sevinirim.” dedi.

-“Peki, eğer senin oğlun onun gibi olsaydı bütün parayı harcamaya razı mıydın?” diye sorunca;

-“Evet, bu benim için daha iyidir” dedi.

-“Yemin ederim ki o senin oğlundur. Bütün parayı ona harcamıştım, otuz bin dinara satın almaz mısın onu?” dedi.

Adam yerinden fırlayıp “Oğlum! Rabieturrei oğlum” diye diye oğlunu aramak üzere deli gibi dışarı çıktı.

